

Vậy nó yêu quý! Tui đã nói với nó cả yên tâm, tui đi ch&#m thi ch&# có đi ăn ch&#i h&# h&#ng gì đâu mà với cả biết tui làm báo cáo mỗi ngày.

Vậy nó à, tui mệt quá, viết nốt thôi nh&#e, rồi đi cho tui đi ngủ, lấy sức sáng mai ch&#m thi tiếp.

Ngày hôm nay tui đã ph&#i ch&#m tám cô Th&# M&#u bu&#i sáng, bảy cô Xúy Vân bu&#i chi&#u, còn hôm qua thì tui đã báo cáo với với là tui đi ngủ với sáu ông Châu Sáng, chín bà H&# Nguyễn t Cô và năm bà Đào Tam Xuân.

Vậy cả nghi ngờ tui ng&#i ch&#m ch&# làm giám khảo rồi nhìn ng&# các cô đào trẻ đẹp, hát gì thì thì x&# rồi ra sau cánh gà “chuyện n&# chuyện kia”, rồi ch&#m đi&#m cao đi&#m thấp... tui xin th&# với với là hát một buổi ch&#m thi tôi đã hoa mắt chóng mặt, ch&# mu&#n... x&#u.



Không phải tui mà tất cả các ông bà giám khảo lắng nghe đều bị thu hút bởi vẻ đẹp của cô đào Hồng với cô đào Lan vì cùng mặc áo hoa lý và giọng nói ru&#i duyên, rồi cùng đóng vai Điều Thuy&#n l&#ng l&#y chang, ch&# cách nhau năm phút; rồi trở đi&#m cô đào Cúc sang cho cô đào Mai, (vì cô này thi l&#m t&#i gian 45 giây) nguyên do là hai cô này cùng làm Th&# M&#u, mà

giống nhau thì cái đuôi gà đã đành, tôi còn giống như đúc khuôn cái quýt giấy Trung Quốc giống cái cầm tay mới mua ở phố Hàng L&#223;c.

V&#228;ng có hai khó tôi là cô nào hơn cô nào, cô nào hát hay hơn, cô nào mặt sạch như dao. Tôi không thể nói cho với biết được đâu, không phải vì tôi sợ với nỗi máu sẽ t&#228; mà thật là vì tôi... không biết.

Tôi thấy cô nào cũng giống cô nào, t&#228; áo quần, mặt mũi, đi đứng đến giống hát, t&#228; hơn cả là cách ph&#228;t tay áo, cách hé mi&#228;ng để 1/6 n&#228; c&#228;i cũng đúc cùng mặt khuôn. Còn với tích tụ&#228;ng thì thôi không nói, tôi đã thu&#228;c n&#228;m lòng t&#228; 44 năm 3 tháng 17 ngày trước, cái thu&#228; tôi còn đi mũ cát, mặt quần so&#228;c màu n&#228;c d&#228;a đến tán t&#228;nh với kia.

Mà cũng vì tôi thu&#228;c nhiều tu&#228;ng tích nên với mọi&#228;ng cái th&#228;ng tôi đúng không? Vậy với mọi&#228; th&#228; cái tình cảm như tôi bây giờ đáng th&#228;ng c&#228; nào, c&#228; đ&#228;u đến đến hơn lên, hai năm mặt l&#228;n ng&#228;i ta biết tôi t&#228;p trung với đây, ông bà hai đến thì l&#228;n nào cũng ch&#228;ng đó ng&#228;i, th&#228;nh tho&#228;ng có c&#228; nào với với T&#228; thì ng&#228;i ta l&#228;i b&#228; sung mặt c&#228; mới, rồi l&#228;i L&#228; B&#228;, Điều Thuy&#228;n, Th&#228; M&#228;u, Tu&#228;n Ty, Đào Hu&#228; áo quần, mặt mũi, hát hò giống nhau.

L&#228;i thi, l&#228;i ch&#228;m, l&#228;i huy ch&#228;ng vàng bạc. Ch&#228;ng&#228;i xem cũng phát r&#228; phát d&#228;i c&#228;ng&#228;i ch&#228; nói gì đến phân tích cái hay cái dở, cho đi&#228;m, tranh cãi, b&#228;o với. Cho nên, với phải th&#228;ng tôi với, đến biết tôi làm báo cáo hàng ngày n&#228;a, vì ngày nào ch&#228; giống ngày nào. Với cho tôi đến&#228;ng đây. Ngày mai tôi còn phải ch&#228;m 11 bà hoàng h&#228;u c&#228;a hai vua (Đ&#228;ng Văn Nga).

Bu&#228;i chi&#228;u, may quá, ch&#228; có bà Lý Chiêu Hoàng nên tôi sẽ tranh th&#228; với sẽ đi thăm thú Hà N&#228;i và qua phố Hàng Gai mua cho với mặt t&#228;m l&#228;a để t&#228; lòng kính yêu c&#228;a tôi. Hôm nay mới là ngày ch&#228;m thi th&#228; sáu, sáu ngày n&#228;a, tôi sẽ trở với với với.

Ng&#228;i ch&#228;ng chung th&#228;ng c&#228;a với - Giám kh&#228;o số 4.